

Nie Ja Not I

Artyści | Artists

Agata DROGOWSKA /Poznań/Nowy Jork

Emrah GÖKDEMİR /Antakya/Lublin

Paweł KORBUS /Lublin, Łódź, Antakya

Ola KOZIOŁ /Łódź

Ola KUJAWSKA /Berlin

Kasia KUJAWSKA-MURPHY /Poznań/Londyn

Maryam MULIAEE /Teheran/Poznań

Héctor SOLARI /Montevideo/Drezno

Edyta WOLSKA /Słupsk

Maria WROŃSKA /Wrocław, Radomsko, Antakya

Samuel Beckett pyta o sens życia człowieka, jego osobisty dramat w kontekście Cywilizacji, Czasu oraz Miejsca. Sztuka *Nie Ja* odnosi się do egzystencjalnych pytań o kobietę. Mówi o mechanicznym żywocie kobiety, która myśli, że została ukarana przez Boga. Nie wnikając w powód wie, że nie cierpi, tak jak nie odczuwa przyjemności w życiu. Kobieta wierzy, że ma coś ważnego do powiedzenia.

Życie i znaczenie człowieka jest zależne od kultury i religii. Natomiast znaczenie kobiet jest nieproporcjonalnie zróżnicowane w zależności od miejsca. W świecie zachodnim rola kobiety jest dobrze rozpoznana. Walka o równouprawnienie w głównym stopniu ukierunkowana jest na problem decydowania o kobietach przez mężczyzn w kwestiach takich, jak prawo do równych stanowisk, prawo do wyboru macierzyństwa oraz wiarygodności kobiety na polu pomiędzy karierą a rodziną.

Jak to się dzieje, że seksualność – atawistyczna wieczna energia – jest przedmiotem manipulacji, a we współczesnych czasach jest elementem tworzącym codzienny krajobraz szczególnie w mediach, głównie wykorzystywana w reklamie, którym ulegają i mężczyźni, i kobiety? Uważasz, że sprawa współczesnej kobiety nie dotyczy ciebie. Projekt ma na celu wykazanie, że każdy z nas jest uwikłany w ten zasadniczy aspekt współczesny i rozmowy o kobiecych mitach oraz prawdach dotyczą ciebie, wpływają na funkcjonowanie w świecie. Marzenie o rozwikłaniu oparów tabu, które polepszyłyby funkcjonowanie nas wszystkich. Jaka jest wolność kobiet w krajach o ustroju teokratycznym? Narzędzia i sposoby kobiece w walce o pozyskanie wolności.

Seksualność kobiet przysparzała wiele problemów od mitów o Adamie i Ewie, poprzez palenie czarownic, prostytutkę, molestowanie i gwałt. Ten odwieczny czynnik wzbudzający najwięcej kontrowersji, poprzez którą Adam i Ewa zostali wygnani z raju, powodująca zawrót głowy i pożądanie, które wzbudzą piękne pragnienie i zakochanie, lub jest powodem molestowania. Manipulacja seksualnością i zapotrzebowanie na nią prowadząca do prostitucji. Atawistyczna potrzeba człowieka, która jeśli jest zablokowana – może prowadzić do neurastenii. Seksualność wzbudzać będzie najgorętsze odczucia na zawsze.

Jednakowoż ten właśnie najbardziej pożądaný i nienawidzony pierwiastek magnezmu kobiecego – seksualność – został wykorzystany przez ikonę świata zachodniego – królową muzyki pop, Madonnę, jako protest przeciwko agresji wobec pakistańskiej czternastoletniej Malala Yousafzai działającej na rzecz edukacji dla kobiet.

Dostęp do edukacji dla kobiet, do wolności i praw politycznych, obyczajowych, religijnych kulturalnych nie jest problemem nie naszym. Cały świat świadomy jest istnienia sztuki Shirin Neshat. Nie można mówić, iż nie wiemy nic o świecie innym niż „nasz”. W dzisiejszych czasach znajdujemy się w szczęśliwym położeniu względnego równouprawnienia na Zachodzie.

Jednocześnie pozycja kobiet decyzyjnych i szanowanych nie jest aż tak oczywista w świecie Zachodu. Ile jest tak wybitnych twórców wśród kobiet, jak Marina Abramowic, Shirin Neshat? Czy gdyby Katarzyna Kobro była mężczyzną, to czy zachowałaby swoje dzieła?

Projekt stawia akcent na ukazanie problemów i konsekwencji dysproporcji płci w świecie. Względny brak tabu w świecie zachodnim i brak wielu praw, w tym do edukacji kobiet w innym miejscu. Projekt stawia pytania o mit równouprawnienia kobiet z mężczyznami, pyta o konieczność dokonywania życiowych wyborów pomiędzy domem, a pracą, pyta w końcu dlaczego dyskurs artystyczny o kobietach jest taki ważny.

Contemporary Art Exhibition Not I Katarzyna Kujawska-Murphy

Samuel Beckett makes an inquiry into the meaning of life and into a man's private drama in the context of Civilisation, Time and Place. His play Not I asks existential questions about women too. A woman's mechanical life leads her to think that she has been punished by God. Without any attempt to discover the reason, she knows that she experiences neither suffering nor enjoyment and believes there is something important that she needs to say.

A human's life and significance depends on culture and religion, and the importance of women varies considerably depending on the locality. In the western world, the woman's role has been well recognised. The fight for equal rights mainly relates to the problem of men deciding for women in issues such as access to equal job positions or having a child, as well as to a woman's credibility in the career-family area.

Why has sexuality – atavistic eternal energy – become the subject of manipulation and, in recent times, why has it also come to be part of everyday scenery, especially in the media, where it is used in commercials that sway both men and women? You might think that this issue has absolutely nothing to do with you. Well, the aim of the project is to demonstrate how each of us has been entangled in this fundamental aspect of modern life, to prove that discussions about women's myths and truths concern you, affecting your functioning in the world. There is a dream about getting rid of this whiff of taboo and thus bettering the situation of us all. How much freedom is enjoyed by women in theocracies? There are tools and means that women can use in their fight for freedom.

Female sexuality has created numerous problems – starting from the myth about Adam and Eve, to witch hunts, prostitution, sexual harassment and rape. It is the eternal factor behind most controversies; the reason for Adam and Eve's expulsion from Paradise. It is the cause of vertigo and fuel for desire; it could be a trigger for beautiful passion or harassment. Sexuality can be manipulated, and the demand for

sex leads to prostitution. It is an atavistic human need, and blocking it might result in neurasthenia. Sexuality is bound to stir intense emotions forever.

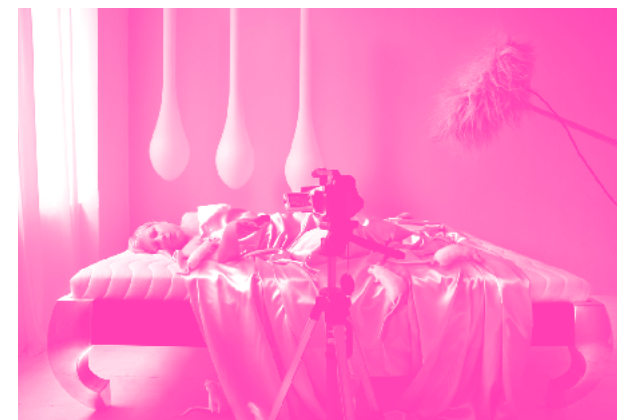
However, it is sexuality, that very much desired and hated element of female allure, that has been used by the western world's icon – the queen of pop music – Madonna, in her protest against the aggression against Malala Yousafzai, a fourteen year old Pakistani girl who has campaigned for education for women.

Women's access to education, freedom, political, social, religious and cultural rights is not 'none of our business'. Shirin Neshat's art is recognised all over the world. We can no longer say that we know nothing about the world that lies outside 'ours'. Nowadays, in the West, we are lucky to enjoy the state of relative equality.

At the same time, the position of decision-making and respected women is not so obvious in the western world. How many outstanding women artists, counterparts of Marina Abramović or Shirin Neshat, are there? Would Katarzyna Kobro have spared her works, had she been a man?

The project lays emphasis on demonstrating the problems and the consequences of gender inequality in the whole world. The relative lack of taboo in the western world stands in contrast with the lack of many rights, including the right to education, elsewhere. The project addresses the myth of equal rights for men and women, the unavoidable choice between home and work, and finally, the importance of an artistic discourse about women.

Agata Drogowska



Jest artystką, dziennikarką, kuratorką i managerką kultury z wieloletnim doświadczeniem w zakresie organizacji imprez artystycznych w Polsce, Europie i Stanach Zjednoczonych. W kręgu jej zainteresowań jako animatora kultury znajdują się sztuki wizualne, film, teatr i muzyka. Drogowska jest absolwentką wydziału malarstwa i wychowania plastycznego na PWSP w Poznaniu (dyplom w 1992 r. u prof. Jerzego Kałuckiego i prof. Alicji Kępińskiej) oraz wydziału reżyserii filmowej New York Film Academy (2010 r.). Jako artystka wizualna ma na koncie 5 wystaw indywidualnych oraz udział w ponad 20 prezentacjach zbiorowych na całym świecie. Jej dorobek filmowy obejmuje 2 filmy krótkometrażowe oraz znajdujący się obecnie w fazie produkcji dokument o poznańskiej artystce Izabelli Gustowskiej. Od 1999 r. jest wiceprezesem Stowarzyszenia InterCity, Młodych Artystów Różnych Mediów z siedzibą w Poznaniu. Stworzona wspólnie z Mirkiem Kaczmarkiem i Katarzyną Kujawską organizacja zajmuje się promocją młodych polskich artystów i kultury polskiej poprzez różnego rodzaju prezentacje i działania artystyczne. Wśród najważniejszych projektów prezentowanych przez stowarzyszenie znalazł się cykl akcji artystycznych w przestrzeni miejskiej zatytułowany *Ławki w Poznaniu* (2003 r., 2005 r., 2007 r.), zorganizowany z okazji 750-lecia lokacji miasta i obejmujący prace ponad 100 artystów z różnych dziedzin. InterCity było również inicjatorem dorocznych cykli prezentacji polsko-brytyjskich (2004–2006). Od 1997 r. stale współpracuje z polskojęzycznymi pismami poświęconymi m.in. projektowaniu wnętrz i promocji designu polskiego. Jej artykuły ukazywały się m.in. na łamach *Wysokich Obcasów* (dodatek *Gazety Wyborczej*), *Architektura*, *Elle Decoration*, *Werandy*, *Dobrego Wnętrza* oraz pisma *Cztery Kąty*. Od 2009 r. na stałe mieszka w Nowym Jorku, gdzie w 2012 r. uruchomiła program promocji współczesnego kina polskiego zatytułowany *Polish Filmmakers NYC*. Program PFNYC realizowany jest we współpracy z licznymi organizacjami polskimi i amerykańskimi (m.in. IAM, PISF, Fundacja Kościuszkowska w Nowym Jorku, Konsulat Generalny RP w Nowym Jorku, Instytut Polski w Nowym Jorku, studia filmowe Studio Munka, Kalejdoskop, Federico Film, Szkoła Miśtrzowska Andrzeja Wajdy, Akson Studio, Kadr, FilMOTEKA Narodowa, Skorpion, NYWF&T, MoMA, Film Forum, Tribeca Film Center). Organizacja prezentuje comiesięczne spotkania z twórcami filmowymi z Polski połączone z projekcjami filmów w prestiżowym Tribeca Film Center i dyskusją z udziałem gości i publiczności.

She is an artist, journalist, curator and cultural manager with extensive experience as organiser of art events in Poland, Europe and in the USA. When co-ordinating art programmes, she focuses on visual arts, film, theatre and music. In 1992 she graduated from the Faculty of Painting and Artistic Education at the State Higher School of Visual Arts in Poznań, where she worked towards her diploma under the supervision of Professor Jerzy Kałucki and Professor Alicja Kępińska, and in 2010 she graduated from the Film-making Department at the New York Film Academy. Her work as a visual artist has been displayed in five individual and over twenty group exhibitions all over the world. She has directed two short films, and is currently working on a documentary about a Poznań artist Izabella Gustowska. Since 1999 she has been a deputy president of the InterCity Association of the Young Artists of Multi Media in Poznań. This organisation, which she co-founded with Mirek Kaczmarek and Katarzyna Kujawska, aims to promote emerging Polish artists and Polish culture through a variety of artistic presentations and events. Their most important projects include a series of artistic actions in urban space entitled Benches in Poznań (*Ławki w Poznaniu*; 2003, 2005 and 2007), becoming part of celebrations marking the city's 750th charter anniversary, which involved presentation of works made by a total of 100 artists representing various disciplines. InterCity also initiated the annual Polish-British presentations (2004–2006). Since 1997, she has been a regular contributor to Polish-language journals dedicated to interior decoration and to the promotion of Polish design, among other subjects. Her articles have been published in *Wysokie Obcasy* (supplement accompanying *Gazeta Wyborcza* news daily), *Architektura*, *Elle Decoration*, *Weranda*, *Dobre Wnętrze* and *Cztery Kąty*. Since 2009 she has been living in New York, where in 2012 she launched a programme aiming to promote contemporary Polish cinema *Polish Filmmakers NYC*. *PFNYC*'s programme is realised in partnership with numerous organisations from Poland and the USA, such as the Adam Mickiewicz Institute, the Polish Film Institute, the Kościuszko Foundation in New York, the Consulate General of the Republic of Poland in New York, the Polish Cultural Institute of New York, and film studios including Munk Studio, Kalejdoskop, Federico Film, the Wajda School, Akson Studio, Kadr, Filmoteka Narodowa, Skorpion, NYWF&T, MoMA, Film Forum and the Tribeca Film Center. The organisation holds monthly meetings with film makers from Poland, followed by screenings in the prestigious Tribeca Film Center which conclude with discussions between guest artists and the audience.





PUZZELS
video | video | 15'43"
2010

LIVE IN THE MOVIES Y N O P S I S
video

Izabella Gustowska w swoim najnowszym intermedialnym projekcie upatruje alter-ego współczesnej kobiety w postaci rudowłosej żony Edwarda Hoppera – Josephine. Josephine Hopper była artystką, jednak jej postać kojarzona jest przede wszystkim jako postać modelki, która pozowała do prawie wszystkich obrazów swojego męża. U Izy Gustowskiej tłem do jej filmów będzie współczesna nowojorska sceneria ulic, barów, hoteli i mostów. Jest to Josephine 2014 – uwertura do futurystycznej wizji kobiety-cyborga, poszukiwanej wśród aktorek na castingach oraz tej wykreowanej w rzeczywistości filmowej przez artystkę.

W *LIVE IN THE MOVIE* Josephiny (alter-ego współczesnej wyzwolonej artystki) zdecydować się na wyraz feministycznego buntu i w scenie kulminacyjnej zedrą z siebie czerwone sukienki – scenę nakręcimy w okolicy byłej pracowni Edwarda Hoppera w Nowym Jorku. Dramaturgię filmu zbudują zapętlone urywki nagrań wideo Izabelli Gustowskiej, która na żywo będzie filmowała różne wcielenia Josephine – wybrane aktorki w przestrzeni Nowego Jorku. W filmie pojawiają się również sekwencje wywiadów z artystkami grającymi w filmie i pracującymi przy filmie.

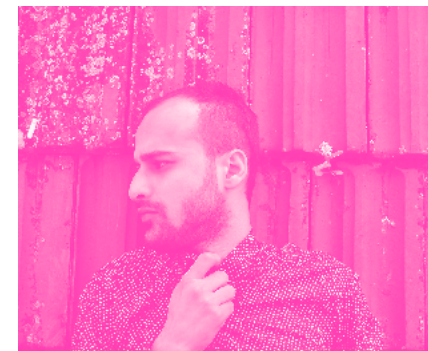
LIVE IN THE MOVIES Y N O P S I S
video

In her most recent intermedia project, Izabella Gustowska identified the alter-ego of a modern woman to be the ginger-haired wife of Edward Hopper – Josephine. Josephine Hopper was an artist, yet she is mostly known as the model who posed for nearly all her husband's paintings. Izabella Gustowska sets her films in the contemporary scenery of New York streets, bars, hotels and bridges. Here is Josephine 2014 – an overture to a futuristic vision of a woman-cyborg, who is looked out for in the auditions and the one that the artist has created in the reality of her film. In *Live in the Movie*, Josephines – who are alter-egos of a contemporary liberal artist – undertake to launch a feminist rebellion and the culminating scene, which has been filmed in the vicinity of Edward Hopper's studio in New York, shows them throwing off their red dresses. The dramatic tension of the movie is built on the looping fragments of Izabella Gustowska's live video recordings, which feature various embodiments of Josephine – a selection of actresses in the space of New York. The film includes sequences of interviews conducted with actresses who were involved in the production.



SICK HOME – HOME SICK
video | video | 8'
Galeria M, Berlin, 2007

Emrah Gökdemir

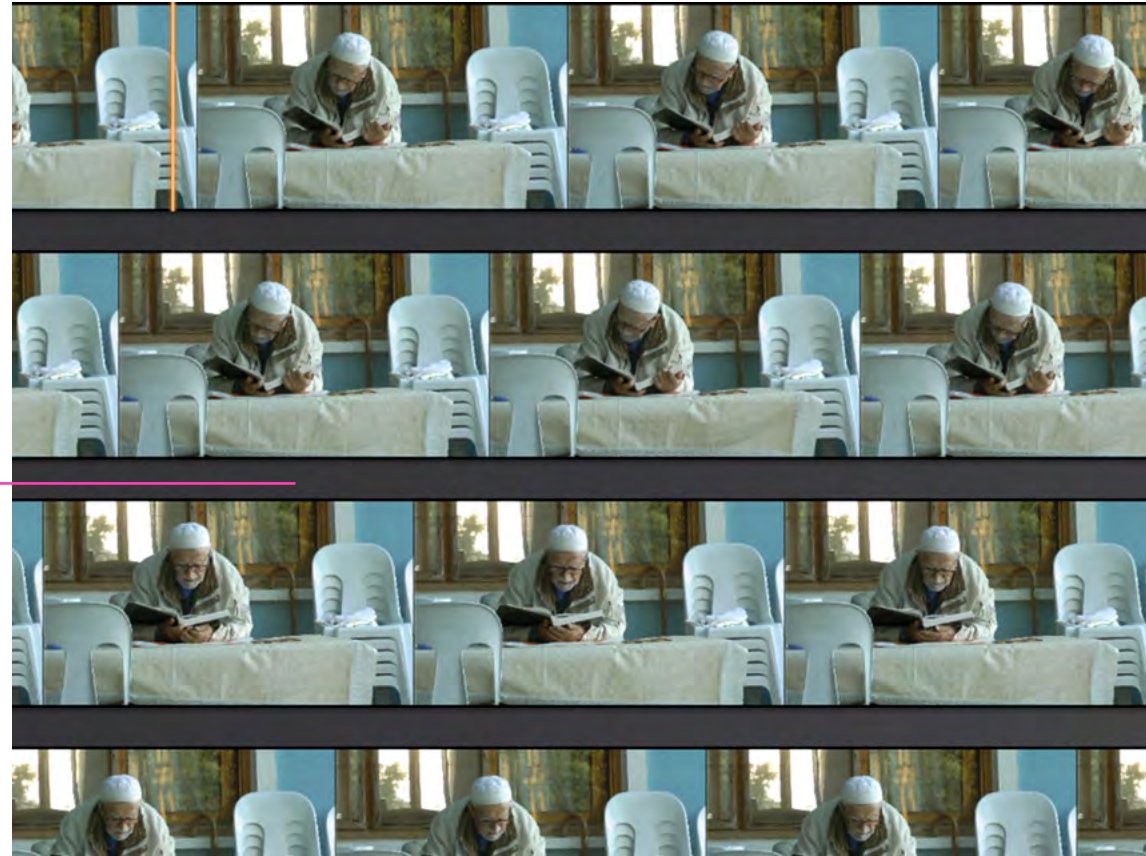


Urodzony w 1984 r. w Antakyi (Turcja). Malarz, grafik, performer, twórca video. Należy do grupy A77 – założonego w 2005 r. w Antakyi kolektywu wiejskiego osadzonego w Trzecim Świecie. W 2010 r. kierował przygotowaniem i realizacją 2. Międzynarodowego Biennale w Antakyi (2nd International Antakya Biennial) oraz koordynował projekt organizowany przez Studio Sztuki Współczesnej w Antakyi (Antakya Contemporary Art Studio) w ramach programu *Niewidzialne miasta: Strategia dla regionalnego rozwoju kultury* („Invisible Cities: Local Cultural Policy Development in Turkey”). Założyciel stowarzyszenia sztuki współczesnej AGÜSAD w Antakyi. Jego prace były pokazywane w Turcji – w ośrodkach artystycznych w Stambule i innych miastach oraz za granicą: w Polsce, Niemczech, Wielkiej Brytanii oraz na Ukrainie. W 2012 r. jako koordynator projektu współorganizował festiwal Bedesten z uczestnictwem artystów z Polski w ramach turecko-unijnego programu wymiany menedżerów kultury TANDEM. Od tego czasu jest mocno związany z Polską i jak sam mówi: *spędza tu połowę życia*. Wraz z Pawłem Korbussem i Marią Wrońską tworzy grupę Çekmece. Przez dwa lata był zaangażowany w badania antropologiczne prowadzone w mieście Antakya przez Dr Yael Navaro-Yashin z Uniwersytetu Cambridge.

Interesuje go refleksja na temat tożsamości społecznej, tajemnic, życia jednostek, socjologii życia codziennego, polityki równości płci – zwłaszcza w kontekście etyki społecznej. Stara się ukazać kody ustanowione przez społeczeństwo oraz ich wpływ na poszczególne jednostki w tym społeczeństwie. Jego prace podejmują dyskusję z koncepcją *własnego ja* wykreowaną zgodnie z wzorcem męskości obowiązującym w społeczeństwie zdominowanym przez mężczyzn. Artysta traktuje życie jako proces, który może być zapisany i uwieczniony przez sztukę. Szukanie rozwiązań to jego autorska terapia. Sztuka chroni go i pozwala mu zajmować się tym, co go interesuje.

Born 1984 in Antakya, Turkey. He is a painter, video maker, graphic designer and performance artist. He is a member of A77 art collective which founded Antakya at 2005. It is a rural collective and it belongs to the Third World. In 2010 he worked as production manager in the 2nd International Antakya Biennial and worked as project coordinator in Antakya Contemporary Art Studio supported by the *Invisible Cities: Local Cultural Policy Development in Turkey*. He is one of founder of AGÜSAD/ Antakya Contemporary Art Association which is established in 2011 by young contemporary artists living in Antakya. He has exhibited his works both locally (including Istanbul art venues and the other cities in Turkey) and internationally (Poland, Germany, UK, Ukraine).

2012, he organised 'Bedesten' festival as a co-project coordinator with Polish artists in Antakya in the frame of Tandem cultural managers exchange program between Turkey – EU. After that he has a special connection with Poland and he is spending half of his life in Poland. He is one of artist of Group Çekmece with Pawel Korbus and Maria Wronska. For 2 years he has working in anthropology field in collaboration with Dr. Yael Navaro-Yashin from The University of Cambridge on a cultural anthropology research in the city of Antakya. He is interested to think about social identity, privacy, individual lives, sociology of everyday life, gender mainstreaming and observe these subjects under the topic of 'social ethic'. He is trying to emphasizes about the codes which is constituted by society and how effects of these codes on persons of society. In this case, his art works takes shape around 'self' concept as a rubbish of ideal man character in male-dominated society. For his understanding, all part of his life is a process and he saves it via art. He is trying to create solutions for his life. This is his own therapy method. In this case, art protects him and thus, he gets a right for doing what he wants to do.



INNA KOBIETA
OTHER WOMAN
wideo + tekst | video + text | 2'45"
2014



INNA KOBIETA
OTHER WOMAN
wideo + tekst | video + text | 2'45"
2014



Inna kobieta
wideo + tekst | 2'45" | 2014



Pewnego razu zadzwonił do mnie kobieta. Kobieta, która nie widziałem przez 2 lata. Myślała, że dużo o mnie i ona decyduje, że jestem shemale, powiedziała mi. Powiedziała mi, że ona jest poważna.

Kobieta zobaczyła mnie w swoim śnie, wczoraj. Widziała mnie w długim i czerwonej sukience. Powiedziała mi, że jestem bardzo piękna kobieta. Jesteś tak piękna Emraszku. Kobieta jest więc pewien życie nie jest pierwszy raz, kiedy spotykamy się przytulanie i całowanie mnie. W naszej historii, byliśmy mężem i żoną jeden raz i jeden raz byliśmy siostra i brat w Australii.

Jest dzisiaj dzień matki. Kobieta nazywa się i świętować dzień mojej matki. Nie podoba mi się głos tej kobiety.

Kobieta jest moja matka. 3 kobiety są moje siostry. Moja matka urodziła 3 dziewczynki przede mną, to ja. Teraz wszystkie moje siostry mają syna, również. Wreszcie, wszyscy mają syna w naszym domu.

Dzwonisz do mnie jako „Haruf” i mój ojciec mówi „kogut”. Mówię do ciebie „ojca i dziadka”.

Posadziłem dynia w ogrodzie.

Czy możesz mi powiedzieć, czy to jest napisane moje imię w Koranie? Czy odnoszą się o mnie?

Posadziłem dyni do Ciebie. Buraki, też.

Dałem wino do ludzi. Arbuz, zbyt.

Potem spotkał się z tą kobietą, która jest w rzeczywistości ptaka, w Katedra. Była gwizdy. Zostawiła mi pióro, kiedy odejść.

I rozdrobnione granat do ludzi. Mój but był mniejszy niż ja, moje nogi były długie. I była inna kobieta, a ja robiłem to. I nie musi to zrobić, być kobietą.

Specyficzny rodzaj tłumaczenia z ojczystego języka na angielski i polski, jest częścią pracy: dyslokacji, zmiany kontekstu.

Other woman
video + text | 2'45" | 2014

One time a woman called me. A woman who I have not seen for 2 years. She thought a lot about me and she decide that I am a shemale, she told me. She told me that she is serious.

A woman saw me in her dream, yesterday. She saw me in a long and red dress. She told me that I was a very beautiful woman. You were so beautiful Emraszku.

A woman is so sure about this life is not the first time we meet when she is hugging and kissing me. In our story, we were man and wife one time and one time we were sister and brother in Australia.

It is mother's day today. A woman called and celebrate my mother's day. I don't like voice of this woman.

A woman is my mother. 3 women are my sisters. My mother gave birth 3 girls before me, then i. Now all of my sisters have son, also. Finally, everybody have a son in our home. You call to me as, Haruf' and my father says, rooster'. I tell to you, father and grand-father'.

I planted pumpkin in your garden.

Could you tell me if it is written my name in the Koran? Are they refer about me?

I planted pumpkin to you. Beets, too.

I gave wine to people. Watermelon, too.

Then I met with that woman who is actually a bird, in cathedral. She was whistling She left a feather for me when she go.

I shredded pomegranate to people. My shoe was smaller than me, my legs were long. I was another woman while I was doing this. I didn't must to do this to be a woman.

This unique form of translation from the artist's native language into Polish and English constitutes a part of his work, based on dislocation and context switching.



INNA KOBIETA
OTHER WOMAN
wideo + tekst | video + text | 2'45"
2014

Paweł Korbus



Absolwent edukacji artystycznej w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, niezależny artysta wizualny, performer, twórca wideo i instalacji. Lider projektów takich jak *O Miłości* (2014 r.), *Dom/Awatar/Translokacja* (2013 r.), program artystyczny Festiwalu Transeuropa w Lublinie (2012 r.), tworzy wystawy indywidualne i performance w przestrzeniach publicznych. W programie sztuki społecznie zaangażowanej *Uwaga Człowiek. Napięcia miasta* Fabryki Sztuki w Łodzi współprowadził projekty z bezdomnymi, seniorami, dziećmi. W 2012 r. rezydent w AGÜ-SAD Antakya Contemporary Art Association z Turcji. Prowadzi interdyscyplinarną działalność edukacyjną – warsztaty performance, warsztaty jåkania, scenograficzne, świetlne, teatralne. W pracy edukacyjnej łączy techniki pracy z ciałem, głosem oraz techniki sztuk wizualnych. Wraz z Teatrem Chorea od 2004 r. realizował projekty artystyczne i badawcze w Bułgarii, Danii, Walii, Grecji, Białorusi, Rosji, Indiach. Od 2013 r. wraz z Marią Wrońską i Emrahem Gökdemirem tworzy międzynarodową grupę Cekmece. Zainteresowany cielesnością i ciałem poddawanych działaniu wpływów kulturowych, doświadczeń i emocji; sferą mentalną w niepewności, zawieszeniu wśród sprzecznych potrzeb i poddawaniu kulturowym dyscyplinom. Podróżuje, przemierza przestrzenie geograficzne i mentalne. Wchodzi w relacje i sprawdza napięcia międzykulturowe. Zbiera szczątki minionego czasu.

He is a graduate of the Department of Artistic Education at the Faculty of Fine Arts at the Maria Curie Skłodowska University in Lublin, Poland; he is an independent visual artist and performer who also works in video and installation. He has been the leader of projects *About Love* (*O Miłości*, 2014) and *Home/Avatar/Translocation* (*Dom/Avatar/Translokacja*, 2013), the author of the artistic programme of Transeuropa Festival in Lublin (2012), and the author of individual exhibitions and performances in public space. He has conducted workshops for the homeless, the elderly and children within socially engaged art events entitled *Beware! A Human Being! Tensions in the City* (*Uwaga Człowiek! Napięcia miasta*) at the Art Factory in Łódź. In 2012, he had a residency at the AGŪSAD Antakya Contemporary Art Association in Turkey. He conducts workshops covering various disciplines; performance, stammering, scenography, light and theatre. His educational activity combines visual art techniques with body and voice training methods. His cooperation with Theatre Chorea (since 2004) has brought about artistic and research projects in Bulgaria, Denmark, Wales, Greece, Belarus, Russia and India. In 2013, he joined Maria Wrońska and Emrah Gökdemir to create the international group *Cekmece*. His interests revolve around corporeality and the body exposed to the influence of culture, experience and emotions, and the mental sphere in the state of uncertainty, suspended amongst discrepant needs, subjected to cultural disciplines. He travels across geographical and mental zones, forging relationships, testing cultural tensions, and picking up remnants of the past time.





Inne Kobiety

Inne Kobiety – kilka prób, ćwiczeń w ujawnianiu żeńskiej strony własnej natury – mikroperformance prywatny wobec rodziny i znajomych.

Sprawdzam granice akceptowalności zachowań w najbliższym otoczeniu. Zakładam na siebie sukienkę, zakładam na siebie strój tureckiej kobiety z Arabii Saudyjskiej. Pokazuję archiwalny zbiór portretów kobiet z Istanbulu z niesamowitą energią, pięknem, sferą niebolesną.

Pokora, zuchwałość, stereotyp i fantazja. Przebywanie na Bliskim Wschodzie i wchodzenie w relacje osobiste. Nie ma jednej opowieści, są prywatne historie i poszukiwanie ulgi w trudzie codzienności.

INNE KOBIETY 2, z serii ĆWICZENIA Z IDENTYFIKACJI

OTHER WOMEN 2, with a series of EXERCISES WITH IDENTIFICATION

fotografia, dokumentacja performace | photography, documentation of performace

2014



Other Women

Other Women – some attempts and exercises in revealing the feminine part of my nature – a private micro-performance in front of my friends and family.

I test my environment for the limits of accepted repertoire of behaviours. I put on a dress, and a traditional outfit of a Turkish or Saudi Arabian woman. I show them an archival collection of portraits of Istanbul women, with their boundless energy, beauty; the pain sphere. Humbleness and impertinence, stereotyping and imagination. Experiencing the Middle East and forging inter-personal relationships. There is no single story, there are private histories and looking for respite in everyday hardship.

INNE KOBIECY / KOLEKCJA PORTRETÓW CZYJEGOŚ ŻYCIA,
z serii ĆWICZENIA Z IDENTYFIKACJI
OTHER WOMEN / KOLEKCJA PORTRETÓW CZYJEGOŚ ŻYCIA,
with a series of EXERCISES WITH IDENTIFICATION
technika mieszana | mixed technique

2014



Ola Koziół



Urodzona w 1983 r. w Skierniewicach. W 2009 r. ukończyła Akademię Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. Dyplom uzyskała na Wydziale Grafiki i Malarstwa łódzkiej ASP w pracowni malarstwa prof. Piotra Stachlewskiego, gdzie dziś pracuje na stanowisku asystenta. Zajmuje się malarstwem, instalacją, wideo i performance, jednak tym, co stanowi o swoistości jej twórczości jest łączenie z tymi tradycyjnie używanymi w sztukach wizualnych metodami techniki *białego głosu*, czyli śpiewu na otwartym gardle. Ten rodzaj śpiewu archaicznego typowy dla muzyki ludowej jest charakterystyczny dla Europy Wschodniej: Polski, Ukrainy, Białorusi, Rosji i Bułgarii. Jest członkiem kultywującej tę tradycję grupy śpiewu tradycyjnego Miejskie Darcie Pierza, a także Wielkiego Chóru Młodej Chorei. Uwielbia chodzić, jeździ po mieście rowerem, prowadzi warsztaty edukacyjno-artystyczne z dziećmi, współrealizuje i wspiera różne projekty artystyczne i społeczne, stara się aktywizować ludzi wokół.

She was born in 1983, in Skierniewice, Poland. In 2009 she graduated from the Strzemiński Academy of Art in Łódź, having worked towards her diploma in a painting studio run by Professor Piotr Stachlewski, at the Faculty of Graphics and Painting, where she currently works as an assistant lecturer. She works in painting, installation, video and performance, but the uniqueness of her art lies in the combination of these traditional techniques and a form of archaic singing typical of Eastern Europe – Poland, Ukraine, Belarus, Russia and Bulgaria. She is a member of *Miejskie Darcie Pierza*, a group that attempts to keep this musical folk tradition alive, and of the Great Choir of Young Chorea. She is a keen walker and uses a bike to get around the city. The artist conducts educational-artistic workshops for children, as well as being involved in the realisation of numerous artistic and social projects, with the aim of activating the people around.





LAMENTACJE UST MOICH
LAMENTATIONS OF MY MOUTH

wideo | video

2014

Lamentacje ust moich wideo

Wcielam się w bohatera dramatu Samuela Becketta *Nie ja*. Jestem ustami. Wyrzucam z siebie nie mający początku ani końca potok słów: *całe ciało martwe tylko usta oszalały*. *Nie ja* zostaje przefiltrowane przez moją wrażliwość i osobowość, stąd dodatkowa aranżacja wizualna i dźwiękowa w zapisie. W swoich artystycznych działaniach bazuję na pracy z głosem. Uwielbiam śpiewać. Kiedy się boję, zaczynam śpiewać dla siebie, po cichu. Kiedy się cieszę, śpiewam bardzo głośno. W mojej praktyce użycie głosu związane jest z silniejszym odczuwaniem siebie samej, swojego miejsca, bycia *tu i teraz*. W dramacie Becketta odwrotnie – głos pochodzi z zewnątrz, jest obcy, nierozpoznawalny jako własny. Z takim obcym szumem w czaszce i brzęczeniem w uszach zostaje zderzone rozczłonkowane kobiece ciało. Tutaj moje ciało, moje usta, które dodatkowo deformuję przez nakładanie na nie coraz większej ilości farby; tak, jakbym w geście ich zamalowywania chciała je uciszyć. Odtwarzam tę sytuację, by *wykrzyczeć* to, co we mnie siedzi, co widzę wokół, co przeżywam. Mieszają się tu moja bezradność i siła; złość na niezgodę na wojny, na głód, na choroby, na śmierć dzieci, na śmierć zwierząt, na bylejakość, na tęsknotę, na śmierć przyjaciela, na chorobę bliskiej osoby, na to, że nie możesz pomóc, kiedy chciałbyś, ale i na to, że sama/sam potrzebujesz też pomocy, bo przecież nie masz wpływu na to wszystko. Rodzący się bunt i woła walki stają w obliczu realnych możliwości. Rozbieżność między tym, co leży na powierzchni, a tym, co jest tajemnicą miłości, to chyba główne źródło naszego dramatu jako ludzi.

Rozwijając tożsamość Ja – zorientowaną na istnienie. Kreować człowieka autentycznego, spontanicznego i aktywnego. Pobudzić do działania wielu ludzi, którzy podobnie mają świadomość zagrożenia, bo *tylko miłość potrafi opowiadać świat i niech to przekonanie zakiełkuje i rośnie* (Irena Conti).

Lamentations of My Mouth
video

I impersonate the character appearing in the play *Not I* by Samuel Beckett. I am Mouth. There is no beginning or end of the words that are streaming out of me; 'My whole body is dead, only my mouth has gone berserk'. *Not I* has been filtered through my sensitivity and personality, hence an additional video-sound composition in the recording. My artistic activity is based on voice. I love singing. When I am afraid, I begin to sing to myself, quietly. When I am happy, I sing aloud. For me, using the voice provides me with a better awareness of myself and my place, awareness of 'here and now'. In Beckett's play it is the other way round – the voice comes from the outside, like a stranger, I cannot recognise it as my own. This unfamiliar buzz in my skull and ears becomes confronted with a dismembered female body. Here, my body, and my mouth, which are further deformed by layers of paint that I keep applying, as if this gesture of painting them over and over again could help me gag them. I keep enacting this situation, trying to *yell out* everything that haunts me, that which I see around, and which I feel. My hopelessness blends with my power, and with my indignation at wars, hunger, children dying, animals dying, mediocrity, longing, death of a friend, illness of someone dear to me, at the fact that you are not useful when you would like to help, and that you are also in need of help because nothing is up to you. The emerging rebellion and willpower to fight face your actual capabilities. The discrepancy between that which is on the surface and the mystery of love might be the main reason for tragedy of mankind.

Develop the identity of 'I', so that it would be focused on being. Create an authentic, spontaneous and active human being. Make a call for action from people who share your threat awareness, because 'it is only love that can depict the world and let this belief sprout and grow' (Irena Conti).



LAMENTACJE UST MOICH
LAMENTATIONS OF MY MOUTH

wideo | video

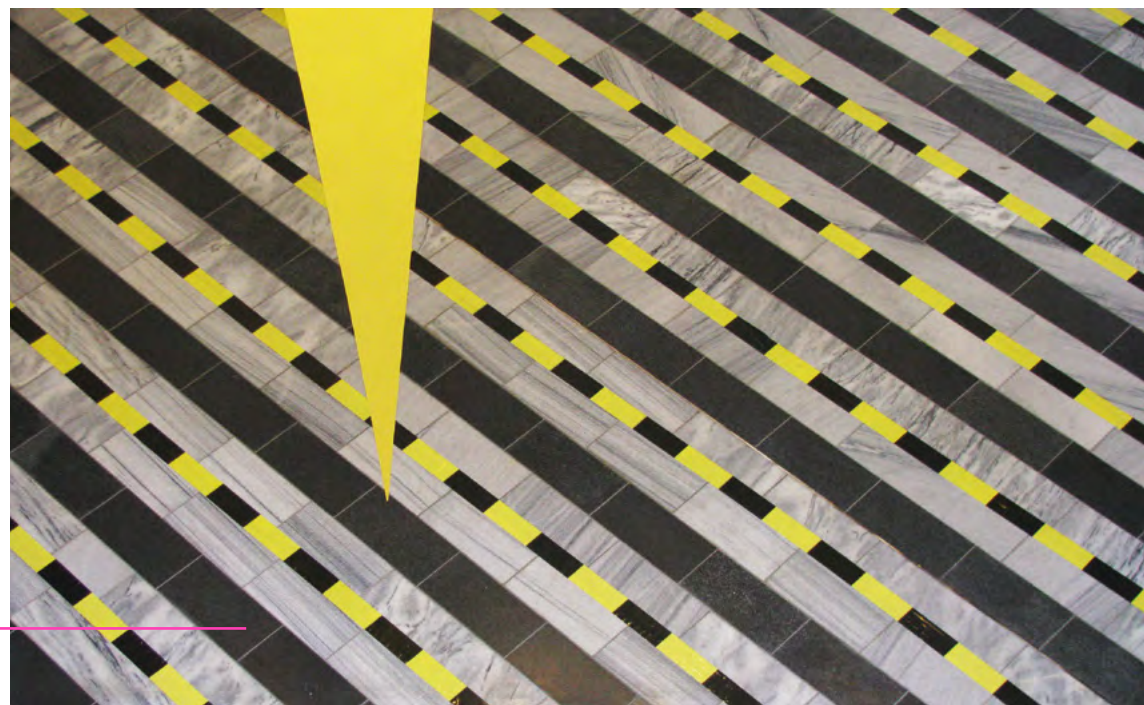
2014

Ola Kujawska



Artystka, kuratorka, organizatorka międzynarodowych wystaw. Zajmuje się sztuką instalacji, wideo, rysunkiem i fotografią. Głównym tematem analizy w jej twórczości są przestrzeń, architektura, człowiek i czas w socjologicznym i filozoficznym kontekście. To działania artystyczne eksponujące postępujący wgląd w konstrukcję jednostkowej, jak również globalnej tożsamości i kondycji człowieka. Ola Kujawska jest również koordynatorką wystaw współczesnej sztuki japońskiej w Berlinie. Promuje i popularyzuje wiedzę o współczesnych sztukach wizualnych w międzynarodowym obiegu współczesnej kultury. Jako kurator wystaw międzynarodowych przyczynia się do dialogu, lekcji tolerancji pomiędzy narodami i kulturami Dalekiego Wschodu oraz Europy. Od 2003 r. organizuje cyklicznie wystawy artystów polskich i niemieckich w Japonii oraz artystów japońskich w Niemczech (głównie w Berlinie) i w Polsce. W trzynastu wystawach zaprezentowała blisko 1500 eksponatów sztuki współczesnej z Japonii. Wystawy miały wsparcie i patronat Ambasady Japonii w Berlinie oraz Polskiej Ambasady w Tokio, Instytutu Goethego w Osace oraz prezydenta Brandenburgii. Zorganizowała też warsztaty, festyny i sympozja na temat kultury dalekiego wschodu i filozofii Zen, propagując dialog pomiędzy naszymi kulturami. W latach 2011–2012 współorganizowała polsko-niemiecki projekt artystyczny *Silesia Topia* pod patronatem prezydenta Zabrza i Fundacji Heinricha Bölla w Berlinie, dbający o porozumienie i zgodę historyczną między narodami. W 2001 r. uzyskała dyplom z wyróżnieniem na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Od 2001 r. mieszka i pracuje w Berlinie.

She is an artist, curator and organiser of international exhibitions. She works in installation, video, drawing and photography. Her artworks mostly focus on the analysis of space, architecture, the human being and time, both in sociological and philosophical contexts. These artistic undertakings yield progressive insight into the structure of human condition and identity, at the individual and global levels. The artist also co-ordinates contemporary Japanese art exhibitions in Berlin. She popularises and promotes understanding of contemporary visual arts in the contemporary art scene world-wide. As a curator of international exhibitions Kujawska makes her contribution to a lesson on tolerance and to a dialogue between nations and cultures of Far East and Europe. Since 2003, she has been regularly organising exhibitions of Polish and German artists in Japan and Japanese artists in Germany, mainly in Berlin, and in Poland. In thirteen exhibitions she has presented almost 1500 items of contemporary Japanese art. The exhibitions have received patronage and support from the Japanese Embassy in Berlin, Polish Embassy in Tokyo, Goethe Institute in Osaka and the Minister-President of Brandenburg. She has also organised workshops, fairs and symposiums on the subject of the Far Eastern culture and Zen philosophy, as part of her attempt to foster inter-cultural dialogue. In 2011–2012, she was a co-organiser of Polish-German artistic project *SilesiaTopia*, which emphasised the importance of reconciliation between the two nations, and which received patronage from Mayor of Zabrze and the Heinrich Böll Foundation in Berlin. In 2001, Kujawska was awarded Diploma with Distinction from the Academy of Fine Arts in Poznań. Since 2001 she has been living and working in Berlin.





NIE JA (!)

NOT I (!)

wydruk cyfrowy | digital print

2014

NIE JA (!)

wydruk cyfrowy | 2014

...na świat... na ten świat... ten świat... takie małe nic... przedwcześnie... w zapadłej — ... co?... dziewczynka?... tak... taka mała dziewczynka...¹

Współczesne społeczeństwo ma tylko jeden cel: szczęście. (...) rynek konsumencki jest nieugięty i decyduje o społeczeństwie wewnątrz i na zewnątrz. Kto nie spełnia określonych wymagań zostaje wyobcowany. (...) Konsumpcjonizm prowadzi do tego, że ludzie między sobą postrzegają siebie jako produkty i tak też się traktują.

(...) Dzięki strategii przemysłu kosmetycznego udało nam się wmówić, że cienkie rzęsy są problemem, który na szczęście, przy pomocy określonego środka można i należy przezwyciężyć. Środek trzeba stosować regularnie, dzień w dzień przez całą wieczność, gdyż w przeciwnym razie rzęsy znowu staną się cienkie. A skoro już raz pozyskało się wiedzę, co jest uznane za ładne – nic nierobienie z tym powoduje wrażenie zaniedbania siebie, utraty godności i własnej wartości społecznej. (...)

Konsumpcja stała się drogą do manifestowania różnic społecznych i zyskania pewności siebie.²

Stawiam pytania o miejsce kobiety w społeczeństwie, o miejsce we współczesnym świecie. Fascynująca jest granica między znanym, bezpiecznym, a nieznanym – tym, co budzi lęk. Granica fizyczna i granica mentalna. Zastanawia mnie potrzeba stawiania tych granic oraz silna potrzeba konfrontacji z innymi ludźmi na swoją korzyść bądź bardziej perwersyjna potrzeba tej konfrontacji na swoją niekorzyść.

¹ Samuel Beckett, *Nie Ja*, 1973 r.

² Wywiad z Zygmunt Baumanem *Konsum macht einsam* („Konsumpcja czyni samotnym”), *Süddeutsche Zeitung*, 10 marca 2011 r.

NOT I (!)
digital print | 2014

... out ... into this world ... this world ... tiny little thing ... before its time ... in a godfor – ... what? ... girl? ... yes ... tiny little girl ...¹

For contemporary society there is only one aim: happiness. [...] The consumer market is unyielding, determining society, both in-groups and out-groups. Those who fail to meet certain requirements become ousted. [...] Consumerism makes people perceive and treat one another like products.

[...] Owing to the cosmetic industry strategy, we have come to believe that thin eye-lashes pose a problem that can luckily be alleviated with the use of a certain remedy. This remedy needs to be applied regularly, day after day, and so into eternity, or else eyelashes will become thin again. And once the knowledge about what is considered beautiful has been imparted to us – not acting upon it would make us feel shabby and think that we have lost our dignity and social value. [...]

Consumerism has become a means of manifesting social disparities and gaining self-confidence.²

The questions I pose relate to a woman's place in society and in contemporary world. The border between the familiar-safe and the unknown- fearsome, is fascinating – the physical and mental border. My considerations revolve around the human need for these borders to be set, and around a strong need to confront others in order to boost our sense of self, or a perverse need to become downgraded in such confrontation.

¹ First published by Faber and Faber, London, in 1973.

² Wywiad z Zygmunt Baumanem *Konsum macht einsam* (Consumption Breeds Loneliness), *Süddeutsche Zeitung*, 10 marca 2011 r.



IM BARDZIEJ DĄŻY KU WYSOKOŚCIOM,
TYM SILNIEJ KORZENIE CIĄGNĄ W DÓŁ

TITLE

instalacja wideo, fotografia | video installation, photography
Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej w Słupsku, 2013

Kasia Kujawska-Murphy



Zajmuje się sztuką instalacji, wideo, rysunkiem, malarstwem, przede wszystkim jednak przestrzenią i czasem, rozważa w swej twórczości psychologiczne aspekty widzenia i dostrzegania, tym zagadnieniom podporządkowuje media, którymi się posługuje. Kierownik pracowni rysunku w Uniwersytecie Artystycznym UAP w Poznaniu, absolwentka tej uczelni (dyplom z wyróżnieniem w zakresie malarstwa i wideo – 1997 r., doktorat – ASP Poznań 2002 r., habilitacja – ASP Wrocław 2011 r.). Studiowała w Central Saint Martins College of Art and Design w Londynie. Jest laureatką m.in.: Odznaczenia Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego *Zasłużony dla Kultury Polskiej* (2010 r.), Nagrody Ministra Kultury i Sztuki (Ogólnopolski Przegląd Malarstwa, *Promocje 97* Legnica), Nagrody Galerii Miejskiej – *Promocje 97*, Legnica. Publikuje w magazynach o sztuce – w tym w *New York Arts*. Jest kuratorem wielu międzynarodowych wystaw w Polsce i Japonii. Stworzyła inicjującą wystawę japońskiej Grupy Artystycznej A-21 w 2003 r. w poznańskim Arsenale, jak i warszawskiej Galerii Program. Od tego czasu Grupa A-21 regularnie gości w Polsce. Opracowała stałą, wymianę artystyczną pomiędzy środowiskiem artystycznym w Poznaniu a Organizacją Artystyczną A-21 w Osace. Od 2003 r. organizuje w trybie stałym wystawy dla polskich artystów na Międzynarodowym Festiwalu Sztuki w Muzeum Sztuki Współczesnej w Osace (dotychczas przeprowadziła 8 wystaw). Jest kuratorem angielsko-polskich przedsięwzięć w Poznaniu (mini-festiwal *Frankly – Szczерze* 2005 r.), jak również przeprowadziła *Re: Generację* Międzynarodową Wystawę Sztuki w Zapomnianych Dzielnicach Poznania: Dzielnicą Artystyczną Śródką (2006 r. i 2007 r.). Wystawia w Polsce, jak i poza granicami kraju, głównie w Anglii (Londyn) i Japonii (Osaka), a także w Korei Południowej (Pusan) oraz Niemczech (Berlin, Hannover, BAUHAUS – Dessau, Wiesbaden). Mieszka i tworzy w Poznaniu i Londynie.

STAN WEWNĘTRZNY
INNER STATE
instalacja wideo | video installation
Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej,
Słupsk, 2012



52

She works in the area of space and time; her art considers the psychological aspects of sight and perception to which she subordinates the media she uses. Having graduated with an M.A. Degree (with distinction) in 1997 in the area of painting and video art at the Academy of Fine Arts in Poznań, she later completed her Ph.D. in 2002 and in 2011 she completed habilitation (post Ph.D.). She also studied at Central Saint Martin's College of Art and Design in London (1995/96). She leads a Drawing Class at the Academy. She received an Award of Ministry of Art and Culture for Diploma in 1997. In 2010 she received a state distinction from the Ministry of Culture and National Heritage: 'Meritorious for Polish Culture'.

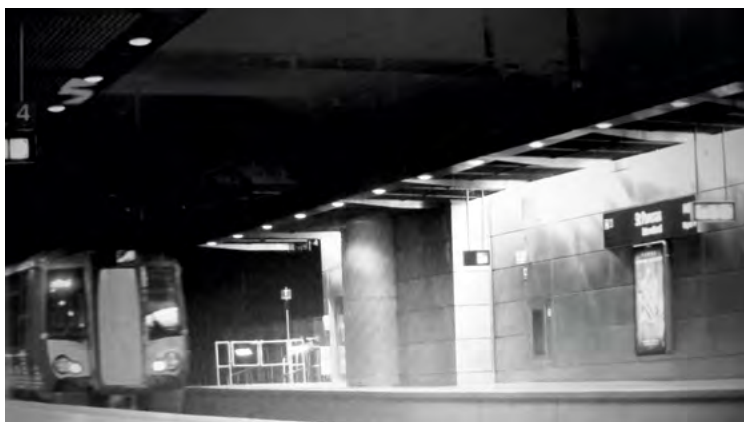
Kujawska continues her work both in the role of Artist and Curator. She has exhibited internationally including shows in Poland, Japan (Osaka, Tokyo), South Korea, England, Germany (Berlin, Wiesbaden, Hanover, and the Bauhaus School in Dessau). Initiating projects with these international contacts, she has played a leading curatorial role in creating major art shows in Poland and Japan. In 2003 she formed the first exhibition of Japanese Art with Group A-21 in Poznan Arsenal Gallery. Since then the A-21 Group has been regularly exhibiting throughout Poland. She set up a permanent art exchange between Polish and Japanese artists from Poznan and Osaka (Kansai region). Since 2003 she has been organising art shows for Polish artists at the International Art Exhibition in Contemporary Art Space in Osaka in Japan (eight exhibitions so far) and since 2005 she has organised permanent exchange program for Art University in Poznań and A-21 Organization in Osaka. In 2005 she curated a series of English – Polish art events: including the mini festival 'Frankly/Szczerze'. More recently she played a pivotal role in curating and organizing an Art District 'Re:Generation' (International Art Show in Forgotten Districts of Poznań – Śródka) I and II editions (2006/2007).



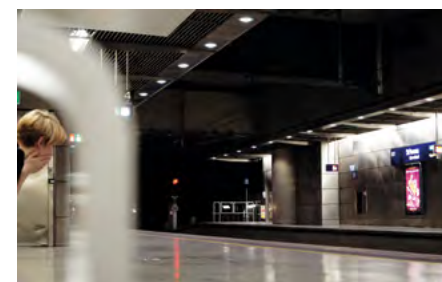


← MASKA BEHAWIORALNA
BEHEVIORAL MASK
wideo | video
1997/2014

Nie Ja
technika | 2014



NIE JA 1 →
NOT I
2014



Miejsce kobiety w społeczeństwie, jej biopsychiczna natura i rozwój libido w dziedzinie obyczajowej i politycznej, według stereotypowego schematu opartego na teorii Freuda, jest przesądzone ze względu na typowo kobiece predyspozycje do masochizmu, a męskie – do sadyzmu. Anatomia jest przeznaczeniem kobiety. Sam Freud twierdzi w dziele *Kultura jako źródło cierpień*, że społeczna pozycja kobiety jest niższa – co jest uzasadniane w teorii instynktu życia i śmierci prowadzącego do systemów normatywnych współczesnych cywilizacji (patriarchalnych), takich jak prawo, moralność, religia, dominująca obyczajowość. A systemy te odzwierciedlają męskie interesy i aspiracje. W rzeczywistości – rzecz dotyczy *wielkiego starcia idei*. U podłoża tego lęku, przed pochłonięciem przez umysł drugiej osoby, jest tak naprawdę lęk przed sobą. Maski, które przyjmujemy pozwalają spełniać różne role w życiu.

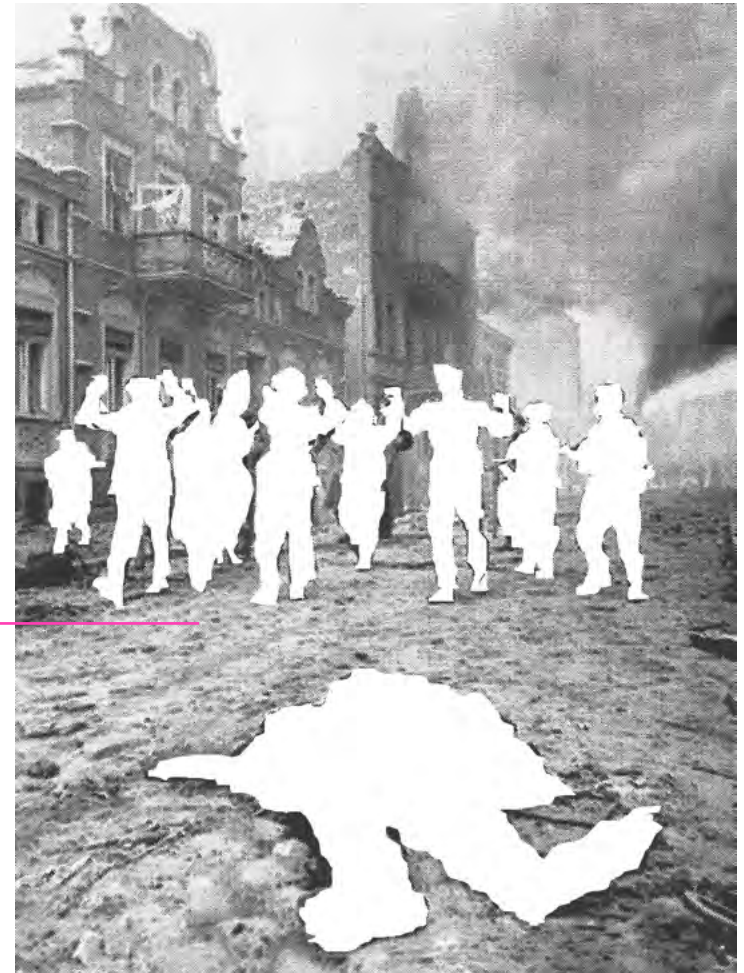
Not I

technika – angielski | 2014

The place of a woman in society, her psycho-biological nature and the development of libido in the field of moral and political issues, according to a stereotypic scheme based on a theory of Freud, is predetermined due to the typically female propensity to masochism, and men's propensity to sadism. Anatomy is a woman's destiny. Freud himself in his work 'Civilization and its Discontents' said that the social position of women is lower – which is justified in a theory of instincts as life and death and that leads to the normative systems of the contemporary civilization (patriarchal), such as law, morality, religion, the dominant customs. These systems reflect men's interests and aspirations.

In fact – the thing is about the ‘great clash of ideas’.

The fear of being absorbed by the mind of another person is actually the fear of oneself. Masks we put on allow us to fulfill and assume different roles in life.

TOŻSAMOŚĆ
IDENTITY

instalacja, wideo | installation, video
2012/2013

podszedłem do starego mężczyzny. Nie miał żadnych widocznych ran, ale z ust, nosa i uszu ciekła mu krew. Nagle zauważyłem trzy ślady po detonacjach rakiet. W worku leżącym na wózku były kury, które chciał uratować. Wszystkie przeżyły i kiedy otworzyłem worek, uciekły.

Atene, in collaborazione con l'Ente Nazionale Siciliano
 di Teoria e Pratica del Quoziente Intelligenza, 1-2 marzo 2012.

Maryam Muliaee



Urodzona 28 lipca 1981 r. w Teheranie (Iran).

Wykształcenie: studia magisterskie z zakresu Intermediów, 2012–14, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu; studia magisterskie z zakresu Ilustracji, 2007–10, Uniwersytet Teherański w Teheranie (Iran).

Wystawy indywidualne: *Eternal Return*, Galeria Rotunda, Poznań (2013 r.); *Wanderers*, Elahe Gallery, Teheran (Iran, 2009 r.).

Od 2005 r. wzięła udział w ponad 50 wystawach grupowych w Iranie, Polsce, Włoszech, Anglii, Belgii, Grecji, Chorwacji, Słowacji, Niemczech, Japonii, Południowej Korei i Stanach Zjednoczonych.

Artystka o sobie:

Ostatnie dziesięć lat mojej pracy artystycznej zaowocowało stworzeniem kilku kolekcji rysunków, obrazów i ilustracji. Od niedawna wykorzystuję również nowe media: instalacje, video oraz projekcje. Manipuluję „przestrzenią”, w której badam swoje prace, starając się, by stała się ona dopełnieniem całości. Aranżuję tę przestrzeń w taki sposób, aby zachęcić przybyłych odbiorców do przemyśleń i refleksji. Wiele inspiracji czerpię z filozofii i literatury, którymi się pasjonuję i dzięki którym mogę również przemyśleć i przewartościować zastane bądź narzucone wartości i zweryfikować swoje własne poglądy. Tworzenie to mój sposób na rozumienie i mierzenie się z sensem istnienia. Tworząc nowe przestrzenie wyjaśniam i wyrażam to, jak postrzegam pewne wartości w życiu. „Myślenie obrazami” jest dla mnie i dla mojej sztuki sprawą najważniejszą. Przygotowując i realizując prace bardzo często zdarza mi się natknąć na coś, co wzbudza moje zainteresowanie i prowadzi do kolejnego projektu.

Birth: 28.07.1981, Tehran, Iran.

Education:

MA in Intermedia, 2012-14, University of Arts, Poznan, Poland.

MA in Illustration, 2007-10, University of Tehran, Iran.

Solo exhibitions:

2013, *Eternal Return*, Rotunda Gallery, Poznan, Poland.

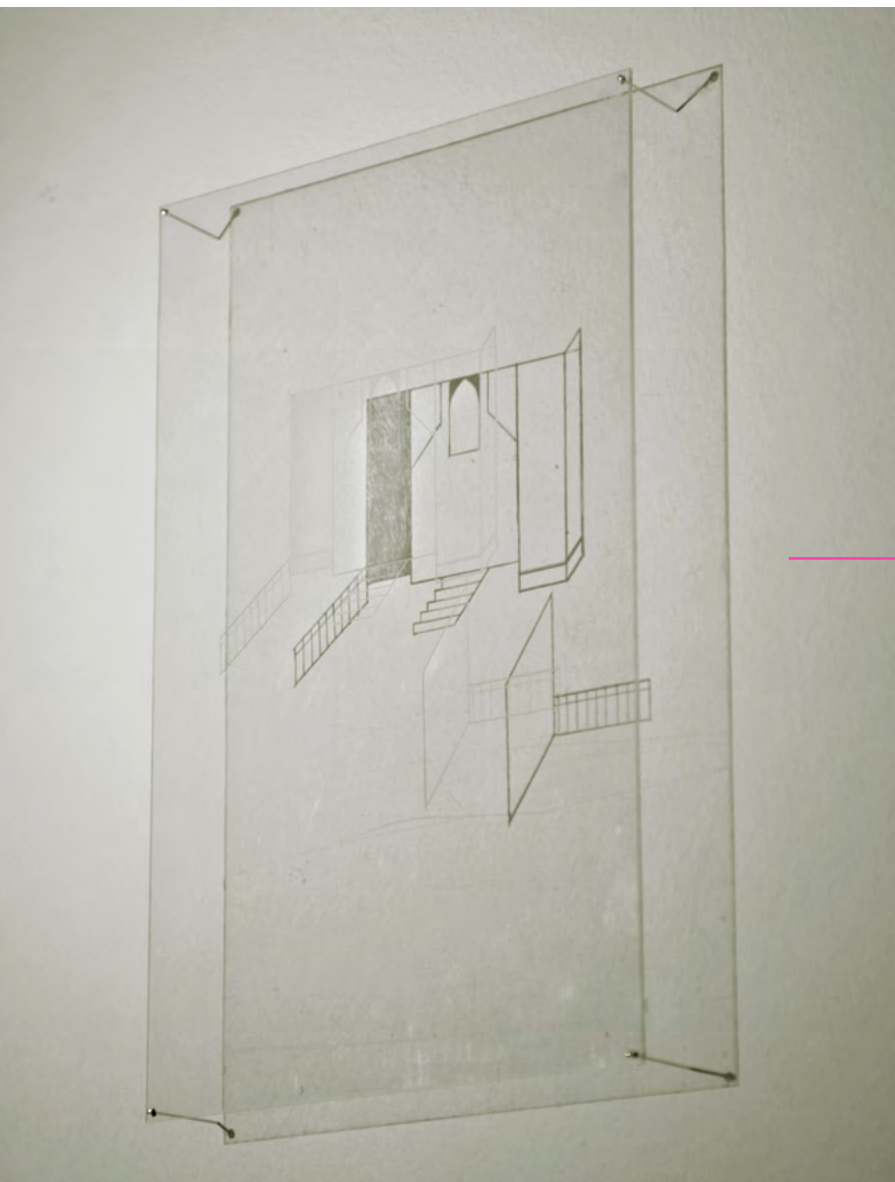
2009, *Wanderers*, Elahe Gallery, Tehran, Iran.

More than 50 group exhibitions in Iran, Poland, Italy, England, Belgium, Greece, Croatia, Slovakia, Germany, Japan, South Korea and US since 2005.

Statement:

Over the last ten years my artistic practice has resulted in creation of several collections of drawing, painting and illustration. Recently, I have used new mediums such as installation, video and projection. I am interested in using the *space* in which I explore my art works in a way space can be positively manipulated as a complement part of the whole works. I would like my arrangements to be schematic, inviting the viewers to move into a space of reconsideration and speculation. My passion to philosophy and literature always has offered me valuable inspirations for my works and brought me chances to rethink and reconstruct the established and imposed values and let me try to verify my own views. Creating art is my way of trying to comprehend and come to grips with the meaning of existence. By creating new spaces I can clarify and express my perception of the values and possibilities of life as a whole. For me, *thinking in images* is vital through my art. During research and production new areas of interest arise and lead me to the next body of works.





Pokój dla mojej matki

Instalacja-rysunek z wykorzystaniem kartonu i pleksi | 2014

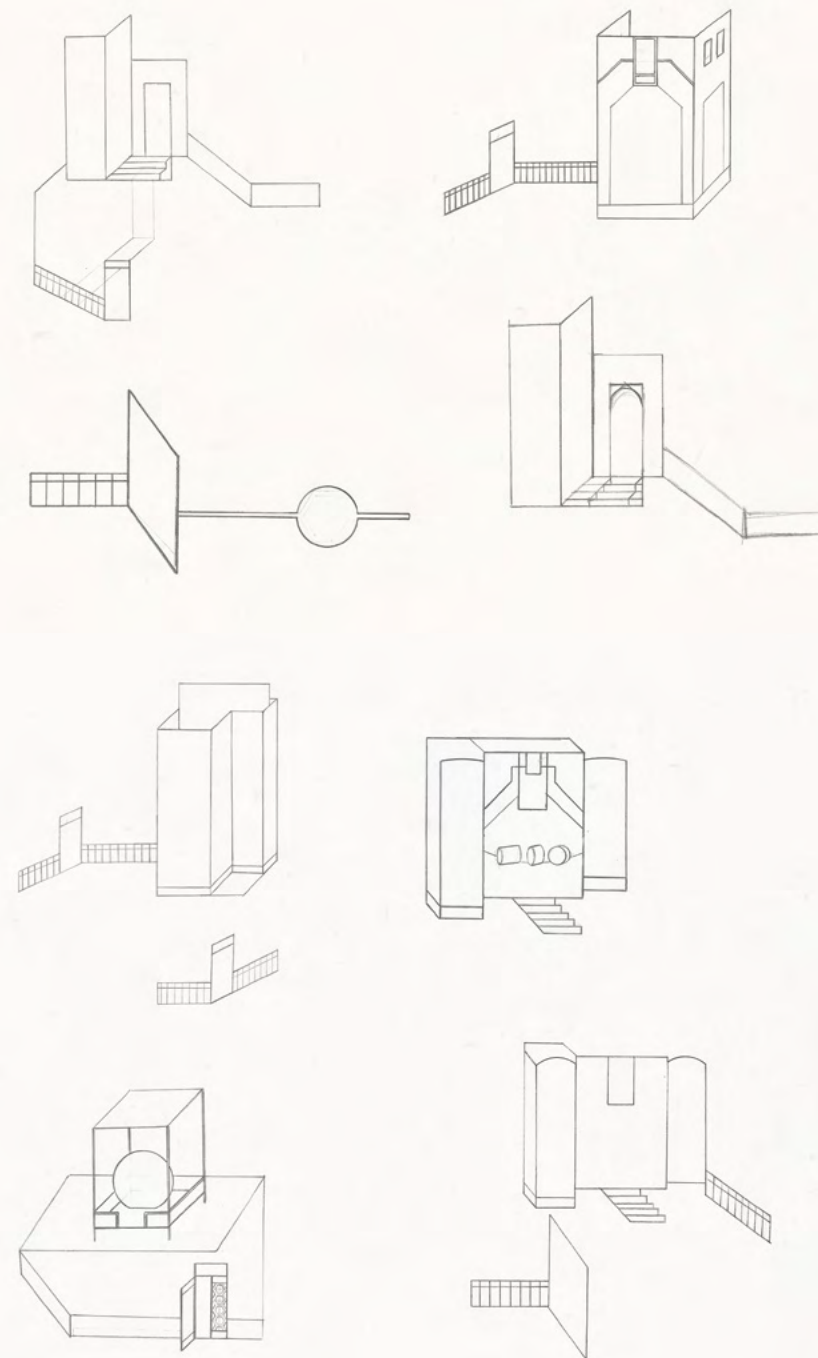
Tytuł pracy nawiązujący do tłumienia i ujarzmiania swojego ja, to smutny komentarz na temat egzystencji, tożsamości oraz potencjału kobiety zmuszanej do stawiania czoła wielu problemom, szczególnie w kraju takim jak Iran, z narzuconymi przez to państwo społeczno-kulturowymi uwarunkowaniami. Pierwsze, co przychodzi mi do głowy w skojarzeniu z jakąkolwiek kobietą, to obraz macierzyństwa. Inspiracją dla rysunków są heterotopiczne przedstawienia architektury – świętych miejsc oraz towarzyszącej im symboliki – w perskich obrazach, polegające na zestawieniu i połączeniu niepasujących do siebie przestrzeni w jednym miejscu. Moje prace odzwierciedlają egzystencjalne poszukiwania, których celem jest najpierw pogodzenie się z sobą samą jako kobietą, a następnie nawiązanie szczerego dialogu z innymi osobami. Pleksi pełni tu rolę dysku, na którym zapisany jest, a właściwie wydrapany, prawie niewidoczny rysunek rzucający cień na białą powierzchnię pod spodem. Efemeryczność tych rysunków stanowi metaforę naszej równie ulotnej pamięci, a ich rozczłonkowanie sugeruje konieczność dokonania zmian w naszym rozumowaniu.

A room for my mother

installation-drawing | cardboard, plexy-glass | 2014

Referring to the self-suppression and self-subjugation, the title is actually a wistful comment on the issue of existence, identity and potential of a woman bears numerous of challenges in a country like Iran with its imposed socio-cultural situation – the first image of any woman for me always brings beforehand the state of motherhood. The drawings are inspired by a reference to heterotopic site of architecture in Persian paintings as a display of a literally sacred space with its symbolic perfection which juxtapose and unite incompatible spaces in a single place. With this body of works, I tend to perceive my own mind's projections in an existential investigation in order to stabilize the reconciliation with myself as a woman and then to become able to promote a true communication with others.

Each plexy glass acts as a disc to transcode the scratched drawing on it (which is hardly visible) into the shadows reflected on the white blank surface beneath. The state of ephemerality of drawings transmitted from each discs stands metaphorically for the state of our remembering and memory which is transient. The fragmentation in this body of works also importantly suggests the idea of re-shaping our understanding.



POKÓJ DLA MOJEJ MATKI

A ROOM FOR MY MOTHER

instalacja-rysunek | installation-drawing

2014

Héctor Solari



Urodzony 1959 r. w Montevideo (Urugwaj). Studiował architekturę i sztukę w Montevideo i Lucca (Włochy) w pracowniach Luisa Camnitzera i Davida Finkbeinera. Od 2000 r. zajmuje się głównie sztuką wideo. Brał udział w wielu wystawach m.in. w: Museo Reina Sofia w Madrycie, Museo de Arte Moderno de Bogota (Kolumbia), Museo de Arte Moderno de Buenos Aires, Galeria Sektor I w Katowicach, Museo Nacional de Artes Plásticas de Montevideo, Haus der Kunst w Monachium, Muzeum Germańskie, Norymberga, Centro Cultural Español, Montevideo, Itau Cultural, Rio de Janeiro, Itau Cultural, San Paulo, Museo de la Memoria, Montevideo, Hellerau – Zeigenössischen Zentrum der Künste Dresden, Drezno.

Projekty wideo wykorzystujące taniec, instalacje wideo, instalacje dźwiękowe m.in. *Waldweben*, Lübben 2013 r.; *Diesseits*, 2012 r.; *Umbrales* (razem z A. Ayuso), *Fresco* (razem z I. Schröder), Festspielhaus Hellerau, Drezno oraz w tanzhaus nrw, Düsseldorf, 2011 r.; *Outer Cold* (razem z I. Schröder) semper kleine szene Drezno, 2009 r.; *projektOnetti* (razem z A. Mena i V. Torrado), Instytut Cervantesa, Berlin, 2009 r.

W roku 2014 planowana jest retrospektywna wystawa Héctor Solari w Narodowym Muzeum Sztuk Pięknych w Montevideo. W lipcu 2014 r. w Neuburg am Inn będzie miał premierę projekt SYNC (instalacja wizualno-dźwiękowa stworzona we współpracy z niemieckim kompozytorem Markiem Polscherem) realizowany na zlecenie BMW. Héctor Solari mieszka i pracuje w Dreźnie.

HERBATA W KABULU
TEA IN KABUL
szkic | sketch
2010

He was born in Montevideo, Uruguay, in 1959. He studied architecture and art in Montevideo, Uruguay, and Lucca, Italy, in studios run by Luis Camnitzer and David Finkbeiner. Since 2000, he has been working mostly in video. He has taken part in numerous exhibitions, including the Museo Reina Sofia in Madrid, the Museo de Arte Moderno de Bogota in Colombia, the Museo de Arte Moderno de Buenos Aires, Galeria Sektor I in Katowice, the Museo Nacional de Artes Plásticas de Montevideo, Haus der Kunst in Munich, Germanisches Museum in Nuremberg, Centro Cultural Español in Montevideo, Itau Cultural in Rio de Janeiro, Itau Cultural in São Paulo, the Museo de la Memoria in Montevideo, Hellerau – Zeigenössischen Zentrum der Künste Dresden. Author of video projects using dance, video and sound installations, including: *Waldweben*, Lübben, 2013; *Diesseits*, 2012; *Umbrales* (with A. Ayuso), *Fresko* (with I. Schröder) in the *Festspielhaus* Hellerau, Dresden and in *tanzhaus nrw*, Düsseldorf, 2011; *Outer Cold* (with I. Schröder) in *semper kleine szene* in Dresden, 2009; and *projektOnetti* (with A. Mena and V. Torrado), the Cervantes Institute in Berlin, 2009. His retrospective exhibition is planned to take place in 2014 at the National Museum of Visual Arts in Montevideo. In July 2014, Neuburg am Inn will hold the premiere of his project *SYNC*, which is a video-sound installation which he created in co-operation with German composer Mark Polscher and which had been commissioned by BMW. Héctor Solari lives and works in Dresden.





Herbata w Kabulu (Té en Kabul)

szkice i wideo | 17'30" | 2010 r. | realizacja, dźwięk: Héctor Solari

Gdy podróżny przybywający od południa dostrzega Kabul pokryty pasem topoli, jego błękitne góry otulone cienką warstwą śniegu i latawce wirujące tuż ponad bazarem na tle jesiennego nieba, pęka z dumy, ufając, że zdoła dotrzeć na kraj świata. Myli się jednak – dotarł bowiem do jego centrum. (Nicolas Bouvier, 1954 r.)

O wideo

Za pomocą tego wideo usiłuję odtworzyć rzeczywistość, której mogę się tylko domyślać i którą wyczuwam instynktownie. Jest to próba nadania oblicza wojnie, która go nie posiada; wojnie, której wciąż nikt nie ośmiela się nazwać wojną.

Nieliczne obrazy, które docierają do nas za pośrednictwem mediów przedstawiają jedynie tych dobrych, chętnych do pomocy (choć nie wiadomo komu) żołnierzy oraz zawsze złego wroga. Moim zaś celem jest próba zrekonstruowania tej niekompletnej rzeczywistości, oscylującej pomiędzy fikcją i autentycznością, metaforą i historią. Każdy ze szkiców *Herbata w Kabulu (Té en Kabul)* ukazuje bezimienny wszechświat, który zawsze i bez wyjątku jest wszechświatem ucisku i represji.

O szkicach

Szkice stanowią swego rodzaju scenariusz, materię, na której bazuje projekt. Płynne i dynamiczne ruchy kamery podkreślają poszczególne ich elementy, budując w ten sposób kolejne sceny.

HERBATA W KABULU

TEA IN KABUL

szkice | sketches

2010





Tea in Kabul (Té en Kabul)

sketches and video | 17'30" | 2010 r. | production, sound: Héctor Solari

When the traveller from the south beholds Kabul, its ring of poplars, its mauve mountains where a fine layer of snow is smoking, and the kites that vibrate in the autumn sky above the bazaar, he flatters himself on that he has come to the end of the world. On the contrary, he has just reached its centre. (Nicolas Bouvier, 1954)

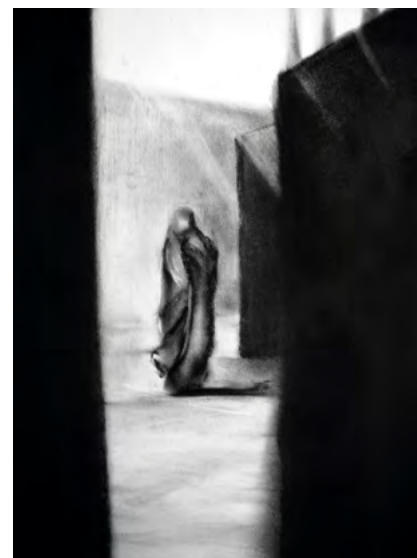
About the video

This film is meant to recreate the reality that I can only envisage and that I have an intuitive feeling about. It is an attempt to expose the face of the war that has no face; the war that no one yet dares to call a war.

The images that we are occasionally presented with by media always depict the good soldiers who are very eager to help (who is the beneficiary remains unclear) and the formidable enemy. I would like to reconstruct this patchy reality, which oscillates between fiction and authenticity, between metaphors and history. Each sketch within *Tea in Kabul (Té en Kabul)* shows a nameless universe that consistently, with no exception, is a universe of oppression and subjugation.

About sketches

The sketches constitute a script of a kind, they are matter on which the project is based. Steady, dynamic camera movements emphasise their individual elements in order to create successive scenes.



HERBATA W KABULU

TEA IN KABUL

szkice | sketches

2010

Edyta Wolska



Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Zajmuje się malarstwem, fotografią, wideo, tworzy obiekty i instalacje. W swoich pracach reflektuje otaczającą rzeczywistość. Sztuka jest dla niej tożsama z życiem, a w centrum jej zainteresowania jest człowiek. W swoich komentarzach rzeczywistości odnosi się do problemów jednostki: nietolerancji, ostracyzmu, braku komunikacji, samotności, poszukiwaniu tożsamości i sensów ostatecznych. Brała udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce i za granicą (Niemcy, Japonia). Mieszka i pracuje w Słupsku i Ustce. Od 2006 r. dyrektorka Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej w Słupsku. Członek jury Ogólnopolskiego Biennale Sztuki Młodych *Rybie Oko* oraz kuratorka wystaw pokonkursowych Biennale Sztuki Młodych od 2006 r. Kuratorka Festiwalu Sztuki Współczesnej Ustka Sztuki w 2009 r. Wystawy *Obrazy z pamięci* Stadtische Galerie Burgerhaus Schwabach (Niemcy) w 2010 r. Koordynatorka między innymi: Międzynarodowego Sympozjum Realności Poetyckich 2006 r., Discontextuum-wizje-cienie-medytacje – międzynarodowej grupy artystów ze Stanów Zjednoczonych Ameryki 2006 r., Międzynarodowej Sesji Manifestacje 2007 r., Międzynarodowej wystawy zbiorowej *Ten bezmiar nieba* japońskich artystów z grupy A 21 International Art Exhibition z Osaki. Współpraca podczas realizacji wystawy *The Power of Fantasy. Modern art. From Poland* Bozar, Bruksela, 2011 r. Koordynatorka i pomysłodawczyni wielu projektów edukacyjnych między innymi: warsztatów artystycznych *Alfabet sztuki* oraz warsztatów filmowych *Moja ulica* organizowanych przez BGSW Słupsk (2008–2010) w ramach projektów ministerialnych MKiDN.

She is a graduate of the Academy of Fine Arts in Poznań and she works in painting, photography, video, objects and installations. She uses her work as a means to reflect on the surrounding reality. For her, art is identical with life, and the human being comes to the fore of her considerations. She makes comments on reality, relating to problems faced by individual persons, such as: intolerance, ostracism, lack of communication, loneliness, quest for identity and for ultimate meanings. She has taken part in numerous individual and group exhibitions in Poland and abroad (Germany, Japan). She lives and works in Słupsk and Ustka. Since 2006, she has been a director of the Baltic Gallery of Contemporary Art in Słupsk. The artist is also a member of the jury at the Polish Biennial of Young Art 'Fish Eye' and, since 2006, curator for exhibitions of entries in this competition; in 2009 she was the curator of the festival of contemporary art "Ustka Sztuki" and of the exhibition entitled 'Pictures from Memory' (*Obrazy z pamięci*) in the Städtische Galerie Bürgerhaus Schwabach in Germany in 2010. She has co-ordinated the following events; the International Symposium on Poetic Realities (*Międzynarodowe Sympozjum Realności Poetyckich*, 2006); Discontextuum-visions-shadows-meditations (*Discontextuum-wizje-cienie-medytacje*) with participating artists from the USA, 2006; International Session of Manifestations (*Międzynarodowa Sesja Manifestacje*, 2007); and 'Boundlessness of the Sky' (*Ten bezmiar nieba*) – a group exhibition of Japanese artists, members of the A 21 International Art Exhibition from Osaka; among others. She helped realise the exhibition, 'The Power of Fantasy. Modern Art. From Poland' in the Bozar Centre for Fine Arts in Brussels. She initiated and co-ordinated numerous educational projects, including an artistic workshop called Alphabet of Art and a film workshop entitled 'My Street' (*Moja ulica*), which were organised by the Baltic Gallery of Contemporary Art in Słupsk within projects supported by the Ministry of Culture and National Heritage.



TALK TO ME
instalacja wideo | video installation
Galeria MS Wakayama (Japonia), 2012



Narodziny Wenus

wydruk solwentowy | 5040 mm x 2380 mm | 2014 r.

Tytułem swojej pracy odnoszę się do najsłynniejszego dzieła, jednego z największych malarzy epoki renesansu. Sandro Botticelli namalował *Narodziny Wenus* przypuszczalnie w latach 1484–1486. Większość interpretacji tego obrazu odwołuje się do filozofii neoplatonickiej, według antycznej tradycji *Narodziny Wenus* to narodziny humanizmu – człowieczeństwa. Marsilio Ficino, piętnastowieczny humanista pisał: (...) *Wenus* *znaczy Humanitas* (...) *Humanitas* *jest bowiem nimfą znakomitej urody, zrodzoną z nieba i bardziej od innych ukochaną przez najwyższego Boga. Jej dusza i umysł to miłość i miłosierdzie, jej oczy to godność i wielkoduszność, ręce liberalność i wspianiałość, stopy – przystojność i skromność, całość jest więc umiarkowaniem i uczciwością, cza-rem i okazałością* (...).

Fotografia, którą wykonałam w jednej z galerii handlowych, powstała pod wpływem zasłyszanej historii, która wydarzyła się w jednym z polskich miast, a która równie dobrze mogła wydarzyć się wszędzie na świecie. Historia nastolatki, która wiedzioną chęcią posiadania funduszy na zakup modnych ciuchów w galerii handlowej, namówiła nieco tylko starszych od siebie kolegów do czynnej napaści w celu rabunkowym na własnego ojca, listonosza. Do rozboju doszło dwukrotnie, przy czym po kolejnym pobiciu ojciec nastolatki przeszedł poważną operację, ratującą życie.

The Birth of Venus

solvent print | 5040 mm x 2380 mm | 2014

The title of my work refers to the most famous painting of one of the greatest Renaissance artists. Sandro Botticelli is thought to have painted his *Birth of Venus* in 1484–1486. Most interpretations of this picture refer to Neoplatonism; the Antique tradition holds that *The Birth of Venus* is the birth of humanism – humanity. The fifteenth century humanist Marsilio Ficino wrote: [...] *Venus for Humanity (Humanitas)* [...] *For Humanity [...] herself is a nymph of excellent comeliness born of heaven and more than others beloved by God all highest. Her soul and mind are Love and Charity, her eyes Dignity and Magnanimity, the hands Liberality and Magnificence, the feet Comeliness and Modesty. The whole, then, is Temperance and Honesty, Charm and Splendour.* [...] The inspiration for the photograph taken in a shopping mall was inspired by an incident that I had heard about and which happened in a Polish town, but which could have happened anywhere in the world. It is a story about a teenage girl who found herself in need of a little bit of money as she wanted to shop for some voguish clothes, so she talked her older friends into a robbery of her own father – a postman. Theft was committed twice, and after the second attack the girl's father was taken to hospital for a life-saving operation.

Maria Wrońska



W 1993 r. uzyskała dyplom z zakresu rzeźby w pracowni prof. Leona Podsiadłego we wrocławskiej PWSSP. W latach 1992–1995 była asystentką prof. Alojzego Gryta. Od 1996 r. do 2007 r. pracowała pod kierunkiem Waldemara Szmatuły. Obecnie w Katedrze Mediacji Sztuki na Wydziale Malarstwa i Rzeźby wrocławskiej ASP jako starszy wykładowca prowadzi przedmioty – Studium Relacji Przestrzennych i Rzeźbę. W obszar jej artystycznych zainteresowań wchodzi: obiekt, instalacja, performance. Tworzy prace z myślą o konkretnym miejscu i czasie, wykorzystując ich potencjał. Przez wiele lat zajmowała się pracą z przestrzenią. *Przebywanie* stanowiło główne źródło dialogowania z nieobecnym podmiotem. Jego pojawienie się uruchomiło potrzebę współuczestnictwa w dziele. Pole swoich doznań poszerzyła o osoby Pawła Korbusego i Emraha Gökdemira, z którymi w grupie Cekmece w ciągu ostatnich miesięcy mogła dotykać światów nieznanych jej wcześniej.

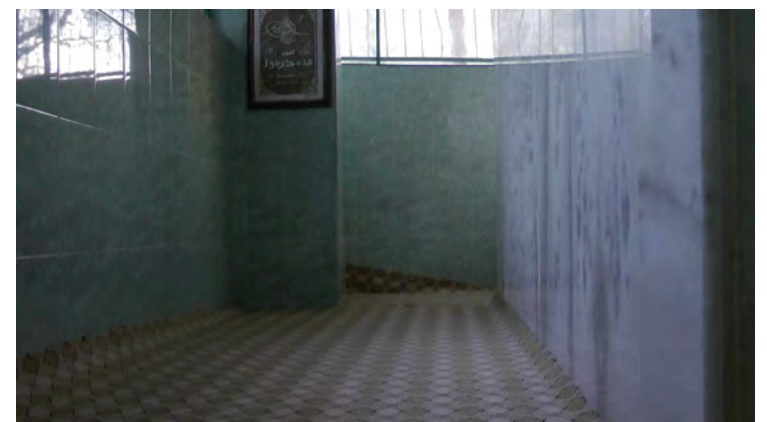
In 1993 she graduated from the State Higher School of Visual Arts in Wrocław, where she worked towards her diploma in a sculpture studio run by Professor Alojzy Gryt. From 1996 to 2007 she continued her work under the guidance of Waldemar Szmatała. Currently, she is a senior lecturer in Sculpture and Spatial Relations at the Artistic Education Department at the Faculty of Painting and Sculpture at the Academy of Fine Art and Design in Wrocław. Her works comprise objects, installations and performances, which she creates with a specific place and time in mind, and making use of their potential.

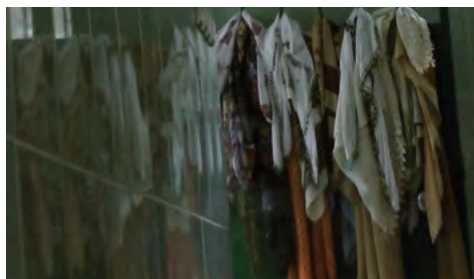
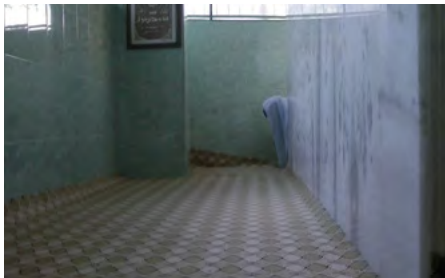
For many years her artwork has focused on space. 'Staying' became the main source of a dialogue conducted with an absent object. Its appearance triggered the need to participate in the work of art. She has enlarged her range of experience by including Paweł Korbus and Emrah Gökdemir, whom she joined to create the *Cekmece* group and who let her touch the worlds with which she had previously been unfamiliar with.

GIRGIR

wideoinstalacja | video-installation

2014





GIRGIR

wideoinstalacja z filmem Emraha Gökdemira pt. *GIRGIR PERFORMANCE*
by Maria Wrońska | 4'12" | 3 stycznia 2014 r.

Między wolnością a wolnością. Kobieta a Kobieta. Moja kobieta. Twoja kobieta. Ja kobieta. Ty kobieta. Kobieta Molocha. Kobieta Boga. Kobieta Niczyja... Kobieta. Kobieta. Kobieta... Ułożenie. Zniewolenie. Szczęśliwość. Wolność. Tu i tam. Tam i tutaj. Lepiej, gorzej. Radość, cierpienie.

*GIRGIR – czyszczenie miejsca, przygotowanie miejsca na przyjęcie...

*ZIYARET – miejsce czyste i dobrze utrzymane. Zaopatrzone w wonne kadzidła, lekkie oleje, wodę. Miejsce pojawiające się w snach kobiet. Miejsce, w którym można znaleźć czas na modlitwę...

Odwiedzić miejsce. Oczyszczyć miejsce. Oczyszczyć siebie.

Być kobietą, stawać się kobietą, dziać się kobietą...

GIRGIR

Video installation including Emrah Gökdemir's film entitled *GIRGIR*
PERFORMANCE by Maria Wrońska | 4'12" | 3rd January 2014

Between freedom and freedom. Between Woman and Woman. My woman. Your woman. I – woman. You – woman. Moloch's woman. God's woman. Nobody's woman...
 A woman. A woman. A woman. Negotiating. Enslavement. Happiness. Here and there. There and here. Better, worse. Joy, pain.

*GIRGIR – cleaning a place, preparing it for a visit...

*ZIYARET – a clean, tidy place.

Equipped with aromatic incense, light oils and water, the place appears in women's dreams. The place where there is enough time to pray...

Visiting a place. Cleaning a place. Cleaning oneself.

Being a woman, becoming a woman, realising a woman.

**Galeria Sztuki Współczesnej BWA**

w Katowicach należy do najważniejszych, największych instytucji w Polsce, zajmujących się sztuką najnowszą i pokrewnymi jej dziedzinami. Jest niezależna artystycznie, finansowana ze środków budżetowych miasta Katowice. Otwarta jest na wszystkie zjawiska w sztuce wizualnej. Prezentuje w swoich przestrzeniach zarówno artystów uznanych, jak i młodych twórców. Pokazuje sztukę polską i zagraniczną w szerokich kontekstach kulturowych. Istotną częścią działalności galerii są spotkania z artystami, pokazy filmów, performance'y, dyskusje, sesje, wykłady, warsztaty plastyczne i inne działania edukacyjne. Galeria BWA prowadzi również działalność wydawniczą, której owocem są zarówno albumy, katalogi wystaw, jak i istotne merytorycznie prace wybitnych krytyków, historyków i teoretyków sztuki, niezbędne dla wszystkich zainteresowanych najnowszą kulturą.

BWA Contemporary Art Gallery

in Katowice (Poland) is one of the biggest and most important institutions in Poland, which deals with the newest art and related branches. It is artistically independent, and financed with the municipal funds of the city of Katowice. The gallery is open to all the phenomena in visual arts. In its exhibition halls it presents both recognised artists and young debuting originators. It shows Polish and foreign art in wide cultural contexts. An important part of the gallery's activity includes meetings with artists, film shows, performances, discussions, sessions, lectures, plastic arts workshops and other educational activity. The BWA Contemporary Art Gallery plays also the role of a publisher. As a result of this activity the audience receives albums and catalogues of exhibitions, as well as important works by outstanding art critics, art historians and art theoreticians, which are necessary to all interested in the latest culture.

Nie Ja | Not I

Katowice 01–31.08.2014

Kurator | Curator: Edyta Wolska, Kasia Kujawska-Murphy

Koordynator projektu: Ola Kujawska

Redaktor | Editor: Ola Kujawska

wydawca | publisher:

Galeria Sztuki Współczesnej BWA

BWA Contemporary Art Gallery

al. W. Korfanteo 6, 40–004 Katowice

tel./faks: +48 (32) 259 90 40, +48 (32) 259 93 24

www.bwa.katowice.pl, e-mail: galeria@bwa.katowice.pl

dyrektor | director: Marek Kuś

rok i miejsce wydania | edition place and year: Katowice 2014

tłumaczenie | translation: M. Olga Mieszkowska-Nebioglu, Dagmara Knyć

korekta tekstu polskiego | proofreading (Polish): Zdzisława Górską-Nieć

korekta tekstu angielskiego | proofreading (English): Clare Fitzsimmons

fotografie | photos: archiwum artystów | artist's archive

druk | printer: ???

papier | paper:

okładka | cover – Soporset 300 g/m²

wkład | book block – Soporset 135 g/m²

© 2014, Galeria Sztuki Współczesnej BWA | BWA Contemporary Art Gallery

Wszystkie prawa publikacji, reprodukcji i adaptacji zastrzeżone.

All rights of publication, reproduction and adaptation reserved.

ISBN 978-83-88254-77-2

Organizatorzy | Organizers

Patronat Medialny | Mass Media Patronage



naszemiasto.pl